

1981. évi 12. törvényerejű rendelet

a Magyar Népköztársaság¹ és a Kambodzsai Népköztársaság között Budapesten, 1980. november 27-én aláírt konzuli egyezmény kihirdetéséről²

Hatályos: 2007. 01. 01. –

(Az egyezmény megerősítő okiratainak kicserélése 1981. június 30-án, Phnom Penh-ben megtörtént.)

1. § A Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsa a Magyar Népköztársaság és a Kambodzsai Népköztársaság között Budapesten, 1980. november 27-én aláírt konzuli egyezményt e törvényerejű rendelettel kihirdeti.

2. § Az Egyezmény eredeti magyar nyelvű szövege a következő:

KONZULI EGYEZMÉNY A Magyar Népköztársaság és a Kambodzsai Népköztársaság között

A Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsa és a Kambodzsai Népköztársaság Népi Forradalmi Tanácsa attól az óhajtól vezetve, hogy a két állam közötti baráti kapcsolatokat továbbá szélesítsék és a konzuli kapcsolatokat fejlesszék, elhatározták, hogy konzuli egyezményt kötnek és ebből a célból meghatalmazottaikká kinevezték:

a Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsa:

Puja Frigyes külügyminisztert

a Kambodzsai Népköztársaság Népi Forradalmi Tanácsa:

Hun Sen külügyminisztert

akik jó és kellő alakban talált meghatalmazásaik kicserélése után a következőkben állapodtak meg:

I. fejezet

Meghatározások

1. cikk

Az Egyezményben használt kifejezések jelentése a következő:

- (1) „konzulátus” a főkonzulátus, a konzulátus, az alkonzulátus és a konzuli ügynökség;
- (2) a „konzuli kerület” az a terület, ahol a konzulátus konzuli tisztviselői a konzuli feladatok ellátására jogosultak;
- (3) a „konzulátus vezetője” a főkonzul, a konzul, az alkonzul vagy a konzuli ügynök, aki a konzulátust vezeti;
- (4) „konzuli tisztviselő” minden olyan személy, ideértve a konzulátus vezetőjét, akit felhatalmaztak konzuli feladatok végzésére;
- (5) „konzuli alkalmazott” az a személy, aki nem konzuli tisztviselő és akit a konzulátuson igazgatási vagy műszaki feladatok ellátásával bíztak meg;
konzuli alkalmazott a konzulátus kisegítő személyzetének tagja is;
- (6) a „konzulátus tagja” a konzuli tisztviselő és a konzuli alkalmazott;
- (7) a „konzuli helyiségek” a kizárólag a konzulátus céljaira használt épületek, épületrészek és az ezekhez tartozó földterület, bárki is legyen ezeknek a tulajdonosa;
- (8) a „konzuli irattár” a konzulátus minden irata, okmánya, levelezése, könyve, filmje, hangszalagja, nyilvántartása és rejtjelanyaga, valamint az ezek megőrzésére szolgáló iratszekrények és egyéb bútorok;
- (9) a „repülőgép” minden olyan légitármű - kivéve a katonai repülőgépeket -, amelyet a küldő államban lajstromoztak;
- (10) a „hajó” minden olyan hajó - kivéve a hadihajókat -, amely a küldő állam lobogójának viselésére jogosult.

II. fejezet

**Konzulátus létesítése.
A konzuli tisztviselő kinevezése**

2. cikk

- (1) A fogadó államban konzulátust csak ennek az államnak a hozzájárulásával lehet létesíteni.
- (2) A konzulátus székhelyét, rangját és konzuli kerületét, a küldő és a fogadó állam közös megegyezéssel állapítja meg.

3. cikk

(1) A küldő állam a konzulátus vezetőjének kinevezése előtt diplomáciai úton megkéri a fogadó állam hozzájárulását a kinevezéshez.

(2) A hozzájárulás kézhez vételét követően a küldő állam diplomáciai képviselte útján átadja a fogadó állam külügyminisztériumának a konzuli pátenst vagy a konzulátus vezetőjének kinevezéséről szóló más okiratot. Ebben az okiratban fel kell tüntetni a konzulátus vezetőjének családi és utónevét, állampolgárságát, rangját, a konzuli kerületet és a konzulátus székhelyét.

(3) A fogadó állam a konzuli pátenst, vagy a konzulátus vezetőjének kinevezéséről szóló bármely más okirat bemutatása után a lehető legrövidebb időn belül kiadja az exequaturt vagy más működési engedélyt.

(4) A konzulátus vezetője az exequatur vagy más működési engedély kibocsátása után kezdheti meg feladatainak ellátását.

(5) A fogadó állam hozzájárulhat ahhoz, hogy a konzulátus vezetője feladatait az exequatur vagy más engedély kibocsátása előtt ideiglenesen gyakorolhassa.

(6) A fogadó állam a működési engedély vagy más engedély, illetőleg az ideiglenes hozzájárulás megadása után megteszi a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy a konzulátus vezetője feladatait elláthassa.

4. cikk

A küldő állam diplomáciai úton közli a fogadó állammal annak a konzuli tisztviselőnek családi és utónevét, valamint rangját, akit nem a konzulátus vezetőjének nevezett ki.

5. cikk

Konzuli tisztviselő csak a küldő állam állampolgára lehet, és nem lehet a fogadó állam állandó lakosa.

6. cikk

A fogadó állam diplomáciai úton a küldő államot bármikor tájékoztathatja arról, anélkül, hogy a döntés indokát közölnie kellene, hogy a konzulátus vezetőjétől az exequaturt vagy más működési engedélyt megvonja, illetőleg a konzulátus bármely más tagja persona non grata. A küldő állam ekkor visszahívja a konzulátus vezetőjét, illetőleg a konzulátus tagját. Ha a küldő állam e kötelezettségének ésszerű időn belül nem tesz eleget, a fogadó állam megtagadhatja, hogy e személyt a konzulátus vezetőjének vagy más tagjának elismerje.

III. fejezet

Könnyítések, kiváltságok és mentességek

7. cikk

A fogadó állam gondoskodik a konzuli tisztviselők és a konzuli alkalmazottak megfelelő védelméről és megtesz minden szükséges intézkedést annak érdekében, hogy feladataikat elláthassák és élvezhessék azokat a jogokat, könnyítéseket, kiváltságokat és mentességeket, amelyeket az Egyezmény és a fogadó állam jogszabályai számukra biztosítanak.

8. cikk

(1) Ha a konzulátus vezetője bármilyen okból nem tudja ellátni a feladatait, vagy ha tisztsége ideiglenesen megüresedik, a küldő állam a konzulátus vezetésével megbízza a konzulátus vagy a fogadó államban működő más konzulátus konzuli tisztviselőjét, illetőleg a fogadó államban működő diplomáciai képviselte diplomáciai személyzetének tagját. A küldő állam erről diplomáciai úton előre tájékoztatja a fogadó államot.

(2) A konzulátus ideiglenes vezetésével megbízott személy ugyanazokat a könnyítéseket, kiváltságokat és mentességeket élvezi, amelyek az Egyezmény értelmében a konzulátus vezetőjét megilletik.

(3) Ha a küldő állam diplomáciai képviselte diplomáciai személyzetének egyik tagját bízzák meg a konzulátus ideiglenes vezetésével, ez nem érinti e személy diplomáciai kiváltságait és mentességeit.

9. cikk

(1) Az Egyezményben a konzuli tisztviselő részére meghatározott jogok és kötelezettségek a küldő állam diplomáciai képviselte diplomáciai személyzetének azt a tagját is megilleti, akit konzuli feladatok ellátásával bíztak meg.

(2) Az [\(1\) bekezdésben](#) említett személy konzuli tevékenysége nem érinti diplomáciai kiváltságait és mentességeit.

10. cikk

(1) A küldő állam a fogadó állam jogszabályaiban előírt feltételek és alakiságok megtartásával a konzulátus, valamint a konzuli tisztviselők, illetőleg a konzuli alkalmazottak lakása céljára földterületek, épületek, épületrészek tulajdonát megszerezheti, illetőleg bérbe veheti.

(2) A fogadó állam szükség esetén segítséget nyújt a küldő államnak az [\(1\) bekezdésben](#) említett földterületek, épületek vagy épületrészek tulajdonának megszerzéséhez, illetőleg bérbe vételéhez.

11. cikk

(1) A konzulátus épületén el lehet helyezni a küldő állam címerét, valamint a küldő állam és a fogadó állam nyelvén a konzulátus megnevezését feltüntető táblát.

(2) A konzulátus épületére, valamint a konzulátus vezetőjének lakására ki lehet tűzni a küldő állam zászlóját.

(3) A konzulátus vezetője kitűzheti a küldő állam zászlaját az általa használt járművekre, ha hivatalos célra veszi igénybe azokat.

12. cikk

(1) A konzulátus helyiségei sérthetetlenek. A fogadó állam biztosítja a konzulátus helyiségeinek védelmét.

(2) A fogadó állam hatóságai a konzulátus helyiségeibe nem léphetnek be a konzulátus vezetőjének, a küldő állam diplomáciai képviselte vezetőjének, vagy az általuk megnevezett személynek az engedélye nélkül.

(3) Az [\(1\) és \(2\) bekezdés](#) rendelkezései a konzulátus tisztviselőjének lakására is vonatkoznak.

13. cikk

A konzuli irattár mindig és az elhelyezésétől függetlenül sérthetetlen. A konzuli irattárban csak az 1. cikk (8) bekezdésében említett tárgyak tarthatók.

14. cikk

(1) A fogadó állam megengedi és védi a konzulátus szabad érintkezését bármely hivatalos ügyben. A konzulátus a küldő állam kormányával, diplomáciai képviselőivel és más konzulátusaival érintkezése során, bárhol is legyenek azok, az érintkezésnek minden alkalmas eszközt felhasználhatja, beleértve a diplomáciai vagy konzuli futárokat és a rejtjeles üzeneteket. Rádióadót azonban a konzulátus csak a fogadó állam beleegyezésével létesíthet és tarthat üzemben.

(2) A konzulátus hivatalos levelezése sérthetetlen.

(3) A konzuli poggyászt alkotó csomagokat e jellegüket feltüntető, jól látható külső jellel kell ellátni; ezek csak a hivatalos levelezést, valamint hivatalos használatra szolgáló tárgyakat tartalmazhatnak.

(4) A konzuli poggyászt nem szabad sem felnyitni, sem visszatartani.

(5) A konzuli poggyászt szállító személy - a konzuli futár - ugyanazokat a jogokat, kiváltságokat és mentességeket élvezi, mint a küldő állam diplomáciai futárja.

(6) A konzuli futárt hivatalos igazolással kell ellátni, amely tanúsítja e minőségét és feltünteti a konzuli poggyászt képező csomagok számát. Konzuli futár csak a küldő államnak olyan állampolgára lehet, aki nem a fogadó állam állandó lakosa. A konzuli futár feladatának teljesítése során a fogadó állam védelmét élvezi. A konzuli futár személyes sérthetlenséget élvez, nem lehet feltartóztatni, sem személyes szabadságában bármilyen formában korlátozni.

(7) Konzuli poggyászt a repülőgép parancsnoka is szállíthat. A parancsnokot el kell látni olyan okirattal, amely feltünteti a konzuli poggyász darabszámát, a parancsnokot azonban nem lehet konzuli futárnak tekinteni. A konzulátus tagja a konzuli poggyászt közvetlenül és akadálytalanul veheti át a repülőgép parancsnokától, illetőleg adhatja át neki.

15. cikk

A konzuli tisztviselő minden körülmények között sérthetetlen. A fogadó állam köteles vele illő tisztelettel bánni és megtenni a megfelelő intézkedéseket, személye, szabadsága és méltósága bármilyen megsértésének megakadályozására.

16. cikk

(1) A konzuli tisztviselők, valamint a velük közös háztartásban élő családtagok, ha nem állampolgárai és nem állandó lakosai a fogadó államnak, mentesek a fogadó állam büntető, polgári és államigazgatási joghatósága alól.

(2) A konzulátus alkalmazottjai a konzulátus hivatalos feladatai ellátása során végzett cselekmények tekintetében mentesek a fogadó állam büntető, polgári és államigazgatási joghatósága alól.

(3) A jelen cikk [\(1\) és \(2\) bekezdésének](#) rendelkezései nem alkalmazhatók:

a) a fogadó állam területén magántulajdonukban álló ingatlanokra vonatkozó polgári per esetén, feltéve, hogy ezeket az ingatlanokat a konzulátus tagjai nem a küldő állam javára, és a konzuli feladatok céljából tartják birtokukban;

b) az olyan hagyatékra vonatkozó eljárás esetén, amelyben a konzulátus tagjai végrendeleti végrehajtóként, hagyatéki gondnokként, örökösként, vagy hagyományosként, személyükben és nem a küldő állam nevében érdekeltek;

c) olyan polgári per esetén, amelyet a konzulátus tagjai kifejezetten, vagy hallgatólagosan, nem a küldő állam nevében kötöttek;

d) valamely harmadik személy által indított olyan polgári per esetén, amely a fogadó állam területén okozott közlekedési balesetből származó kártérítésre irányul.

17. cikk

(1) A küldő állam lemondhat a konzulátus tagját, valamint családtagjait megillető mentességről. A lemondásnak mindig kifejezettnak kell lennie és írásban kell közölni. A joghatóság alóli mentességről való lemondás a polgári és államigazgatási ügyekben nem tekinthető a határozatok végrehajtása alóli mentességről történő lemondásnak. Ehhez külön lemondás szükséges.

(2) Ha valamely személy, aki ennek az Egyezménynek az értelmében mentes a fogadó állam joghatósága alól, keresetet indít, az alapkeresettel közvetlenül összefüggő bármely viszontkereset tekintetében sem hivatkozhat a joghatóság alóli mentességre.

18. cikk

(1) A konzulátus tagja, aki a küldő állam állampolgára és nem a fogadó állam állandó lakosa, nem köteles tanúvallomást tenni.

(2) A konzulátus olyan tagja, aki a küldő állam állampolgára és nem állandó lakosa a fogadó államnak, a fogadó állam felkérésére, a küldő állam beleegyezésével tehet tanúvallomást.

(3) A konzulátus olyan tagját, aki a küldő állam állampolgára és a fogadó államnak nem állandó lakosa, nem lehet kényszeríteni arra, hogy tanúvallomást tegyen, vagy e célból a bíróság előtt megjelenjen és nem lehet őt felelősségre vonni a vallomástétel

megtagadása vagy a bíróság előtti meg nem jelenés miatt.

(4) A konzulátusnak az a tagja, aki a fogadó állam állampolgára vagy állandó lakosa, megtagadhatja, hogy hivatali ügyekről tanúvallomást tegyen.

(5) A [\(2\) bekezdésben](#) foglalt rendelkezések alkalmazásakor megfelelő intézkedéseket kell tenni, hogy elkerüljék a konzulátus munkájának akadályozását. Ha mód van rá, a tanúvallomást szóban vagy írásban, a konzulátuson vagy a konzulátus tagjának lakásán is meg lehet tenni.

(6) E cikk rendelkezései egyaránt vonatkoznak a bíróságok és más állami szervek eljárására.

(7) E cikk rendelkezéseit megfelelően alkalmazni kell a konzulátus tagjával együtt élő családtagokra is, ha azok a küldő állam állampolgárai és a fogadó államnak nem állandó lakosai.

19. cikk

(1) A konzulátus tagja a fogadó államban mentes minden közérdekű szolgálat alól, ideértve a honvédelmi kötelezettséget is.

(2) Az [\(1\) bekezdés](#) rendelkezései a konzulátus tagjával együtt élő családtagokra is vonatkoznak, ha a küldő állam állampolgárai és a fogadó államnak nem állandó lakosai.

20. cikk

A konzulátus tagjai valamint a velük együtt élő családtagok - ha a küldő állam állampolgárai és a fogadó államnak nem állandó lakosai - mentesek minden olyan kötelezettség alól, amely a fogadó állam jogszabályai szerint a külföldiekre a nyilvántartásuk, továbbá a lakhatási vagy a letelepedési engedélyük megszerzésével kapcsolatban fennáll.

21. cikk

(1) A küldő állam a fogadó államban mentes minden adó és illeték kivetése és behajtása alól a kizárólag konzuli célokra szolgáló földterületek, épületek vagy más épületrészek tekintetében, ideértve a konzulátus tagjának lakását is, ha ezek a küldő állam tulajdonában vannak, illetőleg a nevében eljáró természetes és jogi személy bérli azokat. Ugyanez vonatkozik az ilyen ingatlanok megszerzésével kapcsolatos szerződésekre és okiratokra is, ha a küldő állam az ingatlanokat kizárólag konzuli célokra szerzi meg.

(2) Az [\(1\) bekezdés](#) rendelkezései nem érintik a szolgáltatások igénybevételeért járó díjakat.

22. cikk

A küldő állam mentes a fogadó államban minden adó és illeték kivetése és behajtása alól a küldő állam tulajdonában, birtokában, illetőleg használatában levő, konzuli célokat szolgáló ingóvagyon, vagy annak megszerzése tekintetében.

23. cikk

A konzulátus tagja, ha a fogadó államnak nem állampolgára és nem állandó lakosa, a szolgálati kötelezettségek teljesítéséért kapott munkabér tekintetében mentes minden adó és illeték fizetése alól a fogadó államban.

24. cikk

(1) A konzulátus tagja, valamint a velük együtt élő családtagok, ha a fogadó államnak nem állampolgárai és nem állandó lakosai, mentesek mindenfajta országos és helyi adó, illetőleg illeték alól.

(2) Az [\(1\) bekezdésben](#) foglalt mentességek nem vonatkoznak

a) az áruk vagy szolgáltatások árába belefoglalt közvetett adókra;

b) a fogadó állam területén levő személyi tulajdonban álló ingatlanok után járó adókra és illetékekre, az Egyezmény 21. cikke rendelkezéseinek fenntartásával;

c) a fogadó állam által kirótt öröklési és tulajdon átruházási adókra és illetékekre;

d) a fogadó államban levő forrásból eredő magánjövedelem után járó adókra és illetékekre;